

GAŠTANKO 3

školský časopis

ZŠ s MŠ Odborárska 2, BRATISLAVA

školský rok 2015/16

marec - jún

Marec mesiac kníh

1. Najväčšia kniha:

„This the Prophet Mohamed“ (Tento prorok Mohamed)

2. Najhrubšia kniha sveta:

„Miss Marple stories“ (Príbehy slečny Marple)

3. Najmenšia kniha:

“Teen Ted from Turnip Town”

4. Najpredávanejšia kniha:

Guinnessová kniha rekordov

5. Najväčšie kníhkupectvo:

Barnes&Noble

Vtipy o knihách:

Príde policajt do knižnice. Prekvapená knihovnička sa pýta: "Čože, čože, vonku prší?"

Mladá žena príde do knižnice: " Prosím vás, kde nájdem knihu o manželskom šťastí?"

"Skúste oddelenia rozprávok alebo fantasy.

Najlepšie citáty:

Knihy sú pre ľudí tým, čím sú pre vtáky krídla.

John Ruskin

Knihy sú nádobami ducha.

Thomas Mann

EURÓPA V ŠKOLE

OBVODNÉ KOLO - VÝTVARNÁ ČASŤ

víťazi potupujú do celoslovenského kola

1. miesto v I. kategórii David HROMEC 2.B

2. miesto v I. kategórii OLIVER GALIS 2.B

1. miesto v II. kategórii Matúš HROMEČ, J. Turóci, O. Humel

2. miesto v II. kategórii M. MIHALOVÁ, J. GETLÍKOVÁ

3. miesto v III. kategórii Paulína LEŠKOVÁ 9.a

Výsledková listina EVŠ- literárna časť, školské kolo

I.kategória

POÉZIA:

1. miesto Benjamin Rak
2. miesto Gregor Cahajla, Timon Jung
3. miesto Sofia Vaceková, Boris Gavalec

PRÓZA:

0

II.kategória /zapojili sa celé triedy 5.,6.,7. a tak sme vyhodnotili zvlášť poéziu a prózu

POÉZIA:

1. Tvrdý Tomáš, Mackovičová Sára
2. Szilli Dušan
3. Balogh Michal

PRÓZA:

1. Melcherová Margaréta
2. Rohaľová Ivona
3. Trnka Kristián

III.kategória

1. miesto: Matúš Balogh
2. miesto: Paulínka Lešková
3. miesto: Veronika Jánošová 3. miesto

EURÓPA V ŠKOLE – literárna časť

Okresné kolo Bratislava III

Výsledková listina :

2. kategória (10 -12 r.):

1. miesto: Sára Mackovičová 6.A

3. kategória (13 -15 r.)

3. miesto: Veronika Jánošová 9.A

Pochvaly: Matúš Balogh 9.A

Dušan Szilli 5.A

Smútok Nepopulárnych- 1. miesto OK

*Páči sa vám Nike, Adidas, Gucci, Prada?
Nemať ich nie je žiadna vada.
Čo by za to falošné šťastie niektorí dali,
keby nádherné, trblietavé veci mali.*

*Ale oni nič z toho nemajú
a ostatní sa im kruto posmievajú.
Je odsudzovanie fér podľa vás?
Porozmýšľajte, snáď je to na nás?*

*Nesúdme knihu podľa obalu,
hľadáme ich vnútornú krásu nemalú.
Či bosý, či v značke obutý.
Dôležitejšie je, čo sa v srdci prebudí.*

*Buď si nafúkaný alebo nie,
v každom z nás vnútorná krása je.
Život predsa jednoduchý môže byť,
milujme ostatných – po tejto ceste ja chcem ísť.*

*Každý sme iný a jedinečný.
Za naše rozdiely budme vďační.
Je úžasné byť úžasný.
Len sám od seba závislý.*

*Kto by nechcel byť šťastný?
Kto by nechcel byť milovaný?
Nekazme si to predsudkami či hlúposťami.
Rozdávajme lásku a radosť priehrštami.*

*Aj mierumilovný vetrík to vie,
a teraz sa to každý dozvie,
že nik nemá byť sám ako odrezaný pník,
lebo to v ňom uhasí šťastný ohník.*

*Nakoniec Vám chcem povedať:
"Nikto by nemal v smútku ležať.
Takže Ty ,človeče, naozaj ,
na všetkých okolo pekne pozeraj!"
Sára Mackovičová, 6.a*

Európa v škole

VÝHODNOTENIE V KNIŽNICI NA NOBELOVEJ

Dňa 6.4 o 14:00 sa konalo v knižnici Vernosť vyhodnotenie literárnej a výtvarnej súťaže Európa v škole. Naša škola Odborárska pripravila krátky program. Víťazi literárnej časti prečítali svoje práce. Výtvarné práce boli vystavené v celej miestnosti. Samozrejme nemôžeme zabudnúť na krátky príhovor našej pani riaditeľky Danekovej a pani učiteľky Figurovej z Vajnôr, po ktorom sa odovzdali víťazom ceny.

BESEDA SO SPISOVATEĽOM PETROM MIŠÁKOM

Samko 5.A.

V jeden marcový deň, teda 16.3.2016, do 5.A triedy na ODBORÁRSKU ulicu číslo 2 priviedol môj spolužiak Cyril Jelenčiak na besedu svojho dedka. Počas besedy som sa dozvedel, že to nie je len taký obyčajný dedko v okuliaroch. Bol to spisovateľ Peter Mišák. Prišiel za nami až z Martina, kde žije so svojou manželkou Emíliou.

Narodil sa 10.9.1950 v Ružomberku, kde aj študoval ZŠ A SŠ. Pre deti napísal aj Spod slovanskej lipy, ktorú by som si rád prečítal. Napísal veľa rôznych kníh, rozprávok a dokonca aj Slovník slovenských spisovateľov. Ako som sa počas besedy dozvedel, pán spisovateľ bol v mladosti učiteľom. Mohli sme sa ho pýtať na všetko, čo nás zaujímalo. Ochotne nám odpovedal na naše zvedavé otázky. Jeho odpovede boli veľmi zaujímavé a pútavé.

Myslím si, že aj našej pani učiteľke, ktorá nás učí slovenský jazyk a literatúru sa beseda veľmi páčila. Takéto stretnutia s významnými ľuďmi by sme mohli mávať častejšie. Na rozlúčku sme pánovi Mišákovi darovali kyticu kvetov a projekt o jeho živote vo forme malej knihy. Z nášho stretnutia išiel za svojím kolegami do Spolku slovenských spisovateľov.

ŠKOLSKO KOLO HVIEZDOSLAVOV KUBÍN –I. KATEGÓRIA

ŠKOLSKO KOLO HVIEZDOSLAVOV KUBÍN –II. A III. KATEGÓRIA

3. miesto

2. miesto

1. miesto

STROM ŽIVOTA

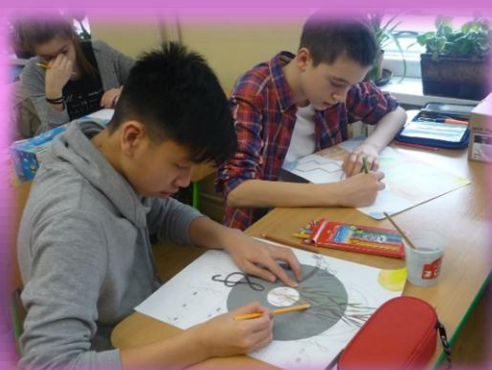
Žiaci 7.A sa zapojili do environmentálnej súťaže STROM ŽIVOTA.

Maľovali práce na tému „Tajomstvo stromu“.

Hodnotiaca porota uverejnila na webovej stránke najzaujímavejšie práce. Žiaci dostali ceny od p. riaditeľky.

Sú to:

**Balogh Michal, Bednárová Chiara, Červenková Frederika
Honzírková Ema , Nguyen Anh Minh**

Vyhodnotenie súťaže *Najkrajší maskot Dňa Zeme*

Do súťaže sa zapojilo 10 tried. Z každej triedy porota vybrala jedného žiaka, ktorý získal pri hodnotení žiakov našej školy najviac hlasov.

2.B Dan Beriša

3.A Simon Václavík a Viktorka Kuzmická
/mali zhodný počet hlasov/

4.A Júlia Hoang a Sebastián Kozmann

4.B Miška Drahošová

5.A Veronika Nguyen Thi Minh Anh

5.B Emma Nováková

6.A Martin Nguyen Viet Tung

7.A Chiara Bednárová

8.A Zuzana Duyen Pham Thi My

9.A Jozef Jahl

DEŇ ZEME - práce žiakov 6.A

Zamýšľali ste sa niekedy nad tým, prečo je naša zem tak znečistená? Lebo ja áno, pomerne často. A zistila som prečo. Zem je smutná preto, lebo sa do ovzdušia vypúšťajú škodlivé látky. Napr. stále niekto chodí autami, autobusmi do práce atď... Napríklad u nás na Nobelovej bol krásny park a oni tam začali stavať domy. Čo ma veľmi mrzí, nakoľko sme si tam chodili oddýchnuť. Ale stretávam sa aj s ľuďmi, ktorých vidím odhadzovať na zem odpadky. Na internete som čítala, že keď hodíme sa zem jednu fľašu rozkladá sa 100 rokov.
/Ema

Kedy bude naša Zem šťastná?

Som dievča, chodím do šiestej triedy a mám rada poriadok. Vždy, keď idem von, všimnem si, ako vyzerá moje okolie: špinavé papiere, obaly zo žuvačiek, cigaretové ohorky – fuj, to nenávidím...Chcem, aby bola naša Zem čistá, aby

všetci ľudia recyklovali odpad tak, ako my doma, nevylievali na zem jedovaté látky, nevyhadzovali na zem plastové fľaše, lebo vtedy je naša Zem smutná a plače kyslými slzami. Želám si, aby sa len usmievala. Chránme stromy, nepíľme ich, lebo zachytávajú zlý vzduch a vyrábajú čistý, ktorý všetci potrebujeme. Tak sa im treba odvd'ačiť, aby nemuseli ťahať do seba znečistený vzduch, aby si mohli aj oni trochu oddýchnuť. Tak si aj my vlastne pomáhame, lebo špinavý vzduch nám škodí a sme z neho chorí. Môžeme byť šťastní, že máme také múdre hlavičky, tak teda vstaňme od počítačov a šup sa zbierať smeti. Potom bude naša Zem šťastná, že sa jej narodili dobré detičky. EMA

Kedy bude naša Zem veselá ? Toto presne neviem, možno vtedy, keď ľudia prestanú odpadky hádzať na zem. Nevie, či sa to podarí, ale spoločnou spoluprácou by sa mohlo. Ak sa zapojí veľa ľudí, tak je nádej, že naša Zem bude veselá a že bude pekná a čistá. Lujza

Prečo je naša Zem smutná? Toto viem náhodou veľmi presne. Pretože ľudia sú zlí a veľmi našu planétu znečisťujú. Odpadky predsa patria do koša a nie na zem! A ešte nerozumiem, ako ľudia dokážu našu Zem takto znečisťovať, veď keby nebolo našej Zeme, tak nemáme kde bývať.

UVEDOMTE SA!!!! Lujza

Rozmýšľal si už niekedy nad tým, že aj naša Zem môže byť smutná, keď ju ničíme? Nie, tak teraz rozmýšľaj, ako sa ti tento rok lyžovalo? Asi nie moc dobre, že? Bolo málo snehu a na to, že bola zima, bolo aj dosť teplo. Vyzerá to tak, že normálnu studenú zimu už ani nezažijeme. Slnko na nás silno svieti, lebo ničíme ozónovú vrstvu. Môžem sa Vás niečo spýtať? Prečo odhadzujete odpadky na zem? Robí Vám to radosť? Zamyslite sa aj sami nad sebou!!! Naša Zem tým trpí a zároveň aj umiera! Niektoré rastliny už aj prestali rásť, tam kde by malo byť teplo je zima a tam, kde by mala byť zima je teplo! Mali by sme si to konečne uvedomiť všetci vrátane mňa a začať sa o našu Zem starať a vážiť si ju! Kristína Ma.

Milá Zem!

Je tvoj deň a ja ti musím pomôcť vyčistiť našu krajinu, lebo na nej žijeme my, ľudia. My ľudia si neuvedomujeme, ako Ťa znečisťujeme. A preto som sa rozhodla, že ti pomôžem. Treba spraviť toľko toho: upratať, poliať, vyčistiť. Treba upratať rozhádzané veci okolo kontajnera. Poliať všetky kvety v okolí našej bytovky. V lese vyčistiť na zemi pohádzané veci napr. otravy, prázdne fľaše, zápalky.....

A sľubujeme, že Ťa budeme chrániť, očisťovať a starať sa o teba, aby si mala pocit, že si Ťa vážime a máme Ťa radi. Janka

Keby naša Zem videla ten neporiadok, tak by sa určite rozplakala. Kto vie-Zem možno aj plače, keď prší. Naša Zem si zaslúži viac ako len neporiadok. Ja sa pýtam: kedy bude naša Zem šťastná? Predsa keď sa budeme k Zemi správať

ako sa Zem správa k nám. Zem, my si ňu nevážíme a možno si ňu nezaslúžime.
Janka

Už ste nad tým rozmýšľali, prečo je Zem smutná ? Ja som na to prišiel!
Prečo by bola Zem šťastná, keď my ľudia si ju nevážíme a ničíme ju:
odhadzujeme odpadky, vypúšťame odpadovú vodu do čistej, kľúčujeme lesy, aby
sme mohli stavať nákupné centrá, pričom vyhubíme stovky až tisícky
živočíchov a z našich tovární sa dymí, pričom to poškodzuje ozónovú vrstvu, čo
zapríčiňuje globálne otepľovanie.. tak sa nad tým zamyslite a snažte sa neničiť
našu Zem, aby aj budúce generácie si ju mohli užít'... Dávid

Podľa mňa by Zem bola šťastná a nesmierne vďačná, keby sme ju neničili
výfukovými plynmi a stavaním nových budov, ktoré Zem tiež znečisťujú -
uvedomte sa !!!! Dávid

*Naša planéta Zem je pre nás ľudí dôležitá. Vypúšťanie škodlivých plynov do
ovzdušia zapríčiňuje otepľovanie a topenie ľadovcov. Tým hrozí stúpanie hladín
morí a záplavy. Znečistené rieky a vody spôsobujú, že zvieratá hynú. Tomuto
všetkému by sme mohli zabrániť.*

*Premýšľali ste niekedy nad tým, ako by sme tomu všetkému zabrániť ? Lebo ja
áno, veľmi často. Zistil som prečo. Zem je smutná preto, lebo ľudia rozhadzujú
odpadky a rúbu stromy. Namiesto rozhadzovania odpadkov by mohli začať
zbierať odpadky ako jedna veľká skupina ľudí. A všetci ľudia by mohli takýmto
spôsobom pomôcť Zemi.* Martin

*Jedného dňa sa zrodila Zem, na ktorej žijeme my (ľudia). My ľudia žijeme na
Zemi už niekoľko 1 000 rokov a čím viac rokov na nej žijeme, tým viac naša
Planéta hynie. Každý rok pribúda na Zemi 1 000 000 000 odpadu a skládok,
znečistenie riek, jazier, prúdov i morí... , spaľovanie plastov, z ktorých vznikajú
škodliviny a tým pádom vzniká znečistené ovzdušie. Mám taký pocit, že naša
Planéta je smutná preto, že sa ku nej správame bez úcty, bez rešpektu, a s
neúctou.* Laura

Rozmýšľala som, prečo je naša Zem smutná. Má na to dôvod, pretože môže byť
kvôli veľa veciam smutná a väčšinu z nich zavinujeme my- ľudia. Napríklad
takým spôsobom, že nezákonne zabíjame zvieratá a tým pádom ich po Zemi
nepobehuje až tak veľa, ako by malo. Ďalej si myslím, že nie sme všetci chromí
alebo hendikepovaní, aby sme neboli schopní zdvihnúť odpadok, keď sa
netraťme do koša, alebo keď je plný zaniest' to do druhého koša. Sme ľudia,
mali by sme byť najinteligentnejšia rasa, no nevyzeráme tak. Ako môže niekto
inteligentný robiť toto vlastnej Zemi? Nezaslúži si naša Zem viac podľa vás?
Porozmýšľajte nad tým, je to na nás. Mali by sme si uvedomiť, že pokiaľ sa
budeme ďalej takto správať k Zemi, budúce generácie možno nebudú vedieť, čo

je srnka, lebo ich bezohľadní pytliači vystrieľajú, nebudú vedieť, čo je ryba, lebo v otrávenej vode dlho neprežijú. Takýmto bezohľadným správaním k Zemi neškodíme len jej, ale aj sami sebe a budúci generáciám.

Ale viem čo môžeme spraviť pre to, aby bola naša Zem šťastná, myslím, že ešte nie sme stratení. Nebuďme zavretí doma a radšej spravme niečo pre Zem.
Sára

Viem, čo môžeme spraviť, aby bola konečne naša Zem šťastná. Pre začiatok by možno stačilo, aby sme raz začas zdvihli nejakú fľašu alebo plechovku zo zeme a netváрили sa, že ju nevidíme. Ako ďalšie si myslím, že by sme mohli nejakým spôsobom presvedčiť pytliačov, aby nezabíjali také množstvo nevinných zvierat. Je toho tak veľa, že by som o tom mohla zapísať celé dve strany, ale to by sa nikomu nechcelo čítať, ale na zamyslenie to podľa mňa stačí. Je len na nás, ako bude naša Zem vyzerat' za stovky rokov a či vôbec za sto rokov bude existovať. Myslím, že spolu to zvládneme. Sára

Zem musíme začat' ochraňovať a očisťovať ju. Povieme ľuďom, aby neznečisťovali rieky, aby nevypúšťali škodlivé výpary do ovzdušia, nevytínali stromy. Myslím, že keby sme zariadili všetky tieto zmeny, tak naša Zem sa bude cítiť lepšie a bude šťastná. Laura

Naša zem je smutná vďaka nám, vďaka tomu, že sa o ňu nestaráme, že ju znečisťujeme napr. pilíme stromy, bez ktorých nebude na zemi kyslík, pohadzujeme odpady na zem a nie do koša, ničíme ozónovú vrstvu nad Antarktídou, zamorujeme rieky týrame zvieratá...Podľa mňa je šanca to zmeniť, ale aby sa to zmenilo, ľudia by sa museli vážne zamyslieť nad tým, že aj my by sme tu o pár rokov už nemuseli byť. Margaréta

Je šanca, že bude naša Zem šťastná ?

Aby mohla byť šťastná, budeme sa o ňu musieť viac starať, neznečisťovať prírodu, recyklovať odpad, nezamorovať rieky, netýrať zvieratá... Napríklad mlok, vedeli ste, že mlok je chránený druh, ktorého napriek tomu, že je chránený bolo v minulosti omnoho viac ako teraz. Ja si myslím, že keby sme sa nad tým zamysleli a prestali týrať zvieratá a robiť všetky tie zlé veci aj my by sme boli šťastnejší. Margaréta

Samuel Prieložný 5.a

Bratislava – moje mesto

Bratislava a ekológia. Takto zachraňujem svet ja

Bratislava je hlavné mesto Slovenskej republiky. Je to ale aj mesto, kde som sa narodil a kde žijem so svojimi rodičmi a mladším bratom. Taktiež tu bývajú aj moji starí rodičia z oboch strán a moje tety s rodinami.

Bratislava je hlavné a súčasne najväčšie mesto Slovenskej republiky. Sídli tu rôzne úrady, ministerstvá, vysoké školy, prezident a parlament. Ako hlavné mesto by malo byť reprezentatívne, čo by malo byť vidno napríklad v čistote jeho ulíc. Nie je to však pravda, ulice mesta sú často špinavé, po zemi sa váľajú odpady. Trápi ma, keď vidím, ako ľudia

odhadzujú papiere, fľaše, plechovky a rôzny odpad a keď plávajú žuvačky na chodníky. Ľudia málo používajú odpadkové koše, je pre nich asi jednoduchšie hodiť papier vedľa seba na zem, než do koša, ku ktorému by museli urobiť pár krokov navyše. Myslím, že by mali byť ľudia za nedodržiavanie čistoty pokutovaní. Bolo by dobré a je potrebné, aby sme separovali odpad. Na určitých uliciach mesta sú nádoby na separovanie odpadu – plasty, papier, sklo, ostatný odpad.

V uliciach mesta je aj veľa psíčkarov, ktorí venčia na voľných priestranstvách svojich psov a neupracú si po nich exkrementy. V meste chýba viac stojanov s papierovými vrecúškami na tento odpad.

V centre mesta je veľa pekných historických budov, ktoré sú však špinavé a popísané, čo by tiež malo mesto riešiť pokutami, alebo zabezpečiť ich čistenie.

Ešte pred pár rokmi nebola Bratislava taká zastavaná modernými budovami, ale boli v nej aj miesta, kde bolo viac zelene, trávy a stromov. Tak som sa to aspoň dozvedel z rozprávania od svojich rodičov. Ak by sa stále nestavalo toľko nových budov, mohli by na ich miestach byť vybudované oblasti s trávou, stromami, kvetinovými záhonmi a lavičkami, kde by ľudia mohli oddychovať.

Cez Bratislavu preteká rieka Dunaj, ponad ktorú stojí päť mostov: Most Lafranconi, Nový Most, Most Apollo, Prístavný most a Starý most. Starý most nedávno prešiel rekonštrukciou a po jej ukončení cez tento most už nebude vôbec prechádzať automobilová preprava, bude využívať ekologickejšiu – električkovú prepravu obyvateľov mesta. Okrem cestovania električkou sa bude možné po moste aj prechádzať a bicyklovať.

Denne sa cez hlavné mesto presúva veľké množstvo ľudí v rôznych dopravných prostriedkoch, väčšinou sú to však autá alebo autobusy. Tieto znečisťujú ovzdušie výparmi z výfukových plynov. Ak chceme mať zdravšie prostredie, mali by ľudia niekedy namiesto cesty autom využiť električkovú dopravu, ktorá je ohľadupľnejšia k prírode, alebo pešiu dopravu, ktorá je prospešná aj pre zdravie.

Zem má svoj sviatok – Deň Zeme, ktorý každý rok pripadne na 22. apríl. Počas tohto dňa by sa k ochrane životného prostredia mohla zapojiť aj naša škola rôznymi ekologickými aktivitami, do ktorých by sa zapojili žiaci spolu s učiteľmi. V areáli školy by sme mohli povysádzať malé stromčeky, ktoré o niekoľko rokov vyrastú do silných a vysokých stromov. Taktiež by sme mohli vyčistiť okolie školy zbieraním odpadkov. Ak sa v tento deň konajú podobné aktivity aj na iných školách, mohli by sa školy spolu zapojiť do spoločnej ochrany životného prostredia. Zbierali by sa napríklad odpadky v uliciach Bratislavy, pomohlo by sa v separácii odpadu, mohli by sa vyrobiť letáčky s témou životného prostredia, ktoré by sa rozdávali ľuďom v meste. Mohli by sa robiť aj nejaké súťaže najmä pre menšie deti, pri ktorých by sa naučili niečo o prírode a potrebe jej ochrany.

Bratislava je mestom, kde som sa narodil a kde žijem. Mám toto mesto rád, a preto sa snažím aj s mojou rodinou prispieť aspoň zrnkom k tomu, aby sme ju chránili. Triedime odpad, nosíme prečítané noviny a časopisy do zberu papiera, chodievame veľa pešo. Taktiež vysádzame kvety a stromy pri dome a v záhrade. Okrem prírody a zelene ma teší aj to, že v našom meste sú športoviská, kde sa môžem venovať mojim obľúbeným športom.

Matej Kubala, 5.a - Bratislava, moje mesto.

Vážení občania, obyvatelia Bratislavy,

Nerád by som vás zaťažoval zbytočne dlhými rečami o tom, čo musíme, mali by sme a budeme robiť, pretože jedinou vizitkou mojej práce budú výsledky, a jedinými, kto bude štyri roky môjho „primátorovania“ hodnotiť, budete vy, občania nášho mesta. Keďže ste si ma zvolili, dvere do mojej kancelárie sú vám všetkým otvorené.

Dovoľte mi týmto poďakovať sa vám za dôveru, ktorú ste mi v uplynulých voľbách preukázali. Je to pre mňa veľká česť stáť tu pred vami, ako váš nový primátor. Viem, že nás nečaká ľahké obdobie, no verím, že sa nám podarí Bratislavu postaviť na nohy, ako ekonomicky, tak i ekologicky.

Ten, kto ma pozná, vie čo pre mňa znamená slovo ekológia, a vôbec, aký je môj vzťah

k životnému prostrediu. Už ako malý chlapec som trávil veľa času so svojim strýkom Peťom v lese. Pracoval pre Štátne lesy ,kde sa venoval ťažbe dreva .Neskutočne ma vždy vytáčalo ,keď ľudia komentovali na sociálnych sieťach ten ktorý výrub, bez ohľadu na to, aby vedeli o čo ide. Každý za tým videl iba developerský projekt, a pritom nikto nerozmýšľal nad tým ,že aj les potrebuje liečiť ,aby mohol krásne rásť, a aby bol pre nás prospešný.

Týmto však nechcem tvrdiť, že všetko čo sa s našou prírodou deje je v poriadku. Nie je .Stačí sa len poobzerať okolo seba .To množstvo odpadu čo sa nachádza všade okolo nás je neuveriteľné. Nemáte strach ,že nás tá špina čoskoro pohltí úplne? Takto to veru ďalej nepôjde .Je veľmi dôležité, aby sme už deti viedli k ochrane životného prostredia. Hádám si každý jeden z nás dokáže nájsť aspoň 5minút na to ,aby svojmu potomkovi vysvetlil čo sa môže a čo nie. Položte si len jednoduchú otázku: Koľkokrát ste zodvihli zo zeme čo i len papierik, ktorý pred Vami zahodil na zem iný človek? Dovolím si v tejto chvíli s istotou tvrdiť, že maximálne traja z vás ho ozaj zodvihli ,a vy ostatní ste bez mihnutia oka pokračovali v chôdzi ďalej. Mýlim sa? Myslím, že nie. A o tom to je. Ako chceme z našich detí vychovať zodpovedných ľudí ,keď my sami sme im zlým príkladom.

Takže mojou prioritou je ,dostať ekológiu do škôl tu u nás v Bratislave. V spolupráci s Magistrátom plánujem usporiadať rôzne podujatia, besedy, ktorými dokážeme naše deti zaujať a oslovit', aby neboli také ľahostajné k životnému prostrediu ako doposiaľ. V spolupráci s Ministerstvom životného prostredia pripravujeme dlhodobé projekty pre základné a stredné školy, kde budú mať žiaci a študenti možnosť aktívne vstupovať do diania v oblasti ochrany životného prostredia. Dáme im možnosť, aby kontrolovali prácu nás ,dospelých ,no súčasne ich prizveme do diskusie ,pretože na názore našich nástupcov nám záleží .Možno sa vám zdajú moje plány odvážne, ale verím, že je to dobrá cesta na to ,aby sa zlepšila komunikácia medzi nami .Medzi vami ako občanmi ,a nami, ako vašimi zvolenými zástupcami.

Aby sme do budúcnosti predišli problémom s čiernymi skládkami ,ktorých sa objavuje stále viac, vyhlasujem, že do mestského zastupiteľstva dávam návrh na zvýšenie spodnej hranice pokút za znečisťovanie životného prostredia z pôvodných 30 Eur na 150 Eur. Ak však ani takéto opatrenie neprinúti ľudí udržiavať poriadok, navrhujem, aby boli takito vinníci potrestaní upratovaním verejných priestranstiev .A ruku na srdce. Kto z nás by chcel byť videný, ako v centre mesta upratujeme oblečený vo veste s logom Magistrátu ? Táto pokuta sa bude vzťahovať ako na vyhadzovanie smetí mimo priestor na to určený, tak i za fajčenie na verejnom priestranstve. Vzhľadom na to, že dlhodobo chýba v našom meste mnoho nádob na odpad ,rozhodli sme sa s ich navýšením z pôvodných 537 kusov na 1236 kusov. Ich inštaláciu plánujeme v období od 1.4.2016 do 15.4.2016.

V minulom týždni sa objavila správa, že sa výrazne zhoršila v našom meste kvalita ovzdušia a spodných vôd. Ako isto dobre viete ,množstvo áut ,ktoré prichádzajú denne do Bratislavy je neúnosné. Je mi jasné. že ľudia sem prichádzajú za prácou, no nemyslím si, že je potrebné ,aby sa každý jeden priviezol až do kancelárie. Ja sám uprednostňujem mestskú hromadnú dopravu ,alebo bicykel. Navrhujem teda zriadenie záchytných parkovísk v okrajových častiach mesta , odkiaľ sa budú môcť návštevníci prostredníctvom MHD, za zvýhodnené cestovné prepraviť pohodlne do mesta. Samozrejme, že si vybudovanie takýchto odstavných plôch a celý tento projekt vyžaduje nemalé finančné prostriedky, no v spolupráci s mojimi kolegami pripravujeme podklady na čerpanie takejto dotácie z Eurofondov.

Na záver by som vám ešte rád povedal, že sú vaše návrhy, postrehy ,podnety vítané, a verím, že spoločne dokážeme z Bratislavy vytvoriť čisté ,fungujúce mesto za ktoré sa nebudeme musieť hanbiť. Mesto, o ktoré sa budú zahraničné návštevy doslova „trhať“. Mesto, do ktorého sa budeme všetci radi vracaať. Mesto, za ktoré sa nebudeme musieť pred našimi deťmi hanbiť. Mesto, kde zelený strom v centre mesta nebude raritou ,a parky plné detí a ich rodičov sediacich v tráve pri piknikovom koši budú samozrejmosťou.

Chcem sa vám týmto ešte raz poďakovať za vašu dôveru ,a súčasne vás poprosiť o trpezlivosť. Je totiž nemožné, aby sme veci zmenili za deň. No krok za krokom to s vašou pomocou určite zvládneme. Robíme to predsa pre seba, pre naše mesto. Pre Bratislavu.

Ďakujem vám za pozornosť.

Kristián Trnka, 5.A

Záhľadné stretnutie

Keď som sa zobudil, už pršalo. Vôbec som nevedel, čo dnes budem robiť. „Pôjdem von!“ pomyslel som si. Obliekol som sa, dal som si pršiaplášť a vyšiel som na terasu. Stál som tam asi päť minút a potom som vybehol do lesa za domom. Ako som tak kráčal lesom, kvapky dažďa ma pálili na koži a mal som pocit, akoby mi rozožierali môj pršiaplášť. Rýchle som začal hľadať úkryt. Schoval som sa do malej jaskynky. Pozoroval som dažď a premýšľal som. „Musím s tým niečo urobiť!“

Ako som premýšľal, zaspal som od únavy. Zobudil som sa, už keď bola noc. Chcel som sa postaviť a ísť domov, keď vtom som zbadal nejaké bytosti. Stáli pri podivnom stroji a rozprávali sa. „Čo urobíme teraz? Mali sme poslednú šancu na záchranu Zeme!“ ozvala sa jedna z bytostí. Nastalo ticho asi na dve minúty. „Prečo sme jednoducho nemohli prehovoriť k ľuďom? Teraz je všetko stratené.“ „Lebo ľudia sa o nás nesmú dozvedieť. Keby sa dozvedeli, zničilo by nás to.“ Odvetil prvý. Nedokázal som sa udržať a vykrikoval som. V tej chvíli sa na mňa otočili tri mohutné bytosti a rozbehli sa ku mne. Stačilo im iba pár krokov. Nemalo zmysel utekať. „Prosím neubližujte mi.“ Povedal som roztraseným hlasom. Bytosti sa na seba pozreli s otázkou v očiach. „Čo myslíte chlapi?“ Opýtal sa jeden z nich hrubým hlasom. Počul som len tichý šepot, keď sa naklonili k sebe. „Mohol by nám nejako pomôcť.“ Stáli tam nado mnou hodnú chvíľu, keď vtom jeden z nich prehovoril. „Mám nápad! Čo keby sme mu odovzdali náš odkaz? Tak sa možno dokážu ľudia zachrániť sami.“ „To je skvelý nápad“ odpovedal mu druhý. „A čo robíme zle?“ opýtal som sa zmätene. V tom momente sa na mňa otočil najväčší z nich a vykrikoval. „Čo robíte zle?! To myslíš vážne chlapče? Čo si myslíš, prečo bol dážď ako kyselina? Zakladáte čierne skládky, odhadzujete odpadky do prírody, ničíte ovzdušie,...“ „Ale my sa snažíme!“ Skočil som mu do reči. Skôr ako stihol niečo povedať druhá bytosť ho zastavila. Pozerali sme sa na seba niekoľko minút bez slova. Jedna z bytostí prehovorila. „Myslím si, že by sme mu mali dať šancu.“ „Súhlasíme.“ Povedali jednohlasne ďalší dvaja. Oboznámili ma s celou situáciou a vysvetlili mi, čo a ako mám robiť. Keď som im prikývol, že odovzdám ich odkaz zmizli. V jednej sekunde boli preč. Ešte chvíľu som tam sedel ako mechom ovalený. Potreboval som si to všetko urovnať v hlave. Keď som sa pozviechal, bežal som domov ako najrýchlejšie som vedel. Doma som všetko vyrozprával rodičom. „Zlatko to sa ti určite iba snívalo.“ Zhodli sa rodičia. Napriek tomu sa im páčil nápad za záchranu našej Zeme.

Od tej chvíle som sa, aj za pomoci mojich blízkych, snažil naviesť mojich rovesníkov, aby sa lepšie správali k svojmu okoliu a prírode. Chodievali sme spolu so spolužiakmi do rôznych rádií a televízií. Mali sme aj slogan, „CHRÁŇME PRÍRODU, TÁ SA NÁM ODVĎAČÍ!!!“ Presviedčali sme ľudí, nech sú pozornejší k svojmu okoliu, nech triedia odpad a snažia sa byť príkladom pre druhých, aby aj oni sami motivovali ďalších ľudí k ochrane našej zeme. Na naše prekvapenie sa naše úsilie roznieslo do celého sveta. Na svete sa začala viac využívať svetelná energia, ktorá je veľmi šetrná k prostrediu. Taktiež v školách nastalo veľké triedenie odpadu, zbery papiera, plastov a batérií. Už po pár mesiacoch bolo vidno, ako príroda okolo ožila.

Ovzdušie bolo čistejšie a hlavne dážď už nepálil ako kyselina.

OBVODNÉ KOLO V ATLETIKE 2016

1. miesto - družstvo žiakov ZŠ s MŠ Odborárska
2. miesto - Gymnázium Hubeného
3. miesto - ZŠ Kalinčiaková

1. Mihálová Michaela - 1. miesto v behu na 800 metrov
3. miesto v behu na 60 metrov
3. miesto v štafete 4 x 60 metrov
2. Štefanková Ivana - 1. miesto v skoku do diaľky
3. miesto v štafete 4 x 60 metrov
5. miesto v hode kriketovou loptičkou
3. Getlíková Júlia - 2. miesto v behu na 60 metrov
3. miesto v štafete 4 x 60 metrov
4. miesto v behu na 800 metrov
4. Dorošinyiová Viktória - 3. miesto v štafete 4 x 60 metrov
4. miesto v behu na 300 metrov
6. miesto v behu na 60 metrov
5. Juríková Lucia - 2. miesto v skoku do výšky, vrh guľou
6. Barnaby Leila - 3. miesto v skoku do výšky, skok do diaľky
7. Chen Ting Ting - beh na 300 metrov, hod kriketovou loptičkou
8. Hongírková Ema - skok do diaľky, beh na 300 metrov
9. Bednárová Chára - vrh guľou, hod kriketovou loptičkou
10. Pham Thi My Duyen - vrh guľou

* * *

Dívkatám gratuluje me a prajeme veľa
športových úspechov v krajskom kole,
ktoré sa bude konať 8.6.2016.

Štefanková Ivana - 1. miesto v skoku do diaľky
Juríková Lucia - 2. miesto v skoku do výšky
Barnaby Leila - 3. miesto v skoku do výšky
Getlíková Júlia - 2. miesto v behu na 60 metrov
Mihálová Miška - 3. miesto v behu na 60 metrov

OK volejbal - dievčatá

1. miesto - ZŠ s MŠ Česká
2. miesto - ZŠ s MŠ Odborárska
3. miesto - Gymnázium školských bratov

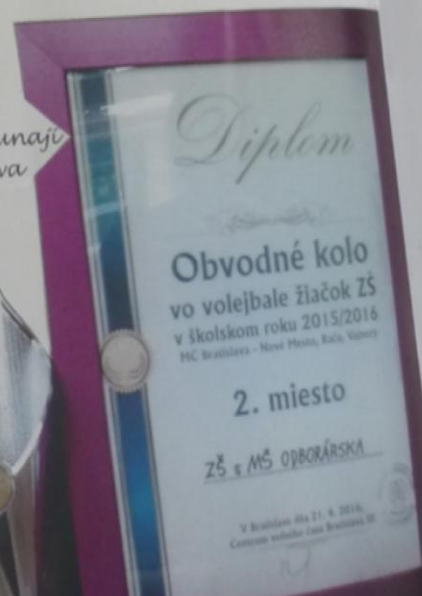
Gratulujeme dievčatám:
Leila Barnaby, Lenka Molnárová, Tíng-Tíng Chen
Tereška, Lazra Krisztová, Lucia Juriková, Veronika
Jánošová, Kristína Takáčsová, Nikola Gónová, Katarína
Kostková, Chiara Bednárová

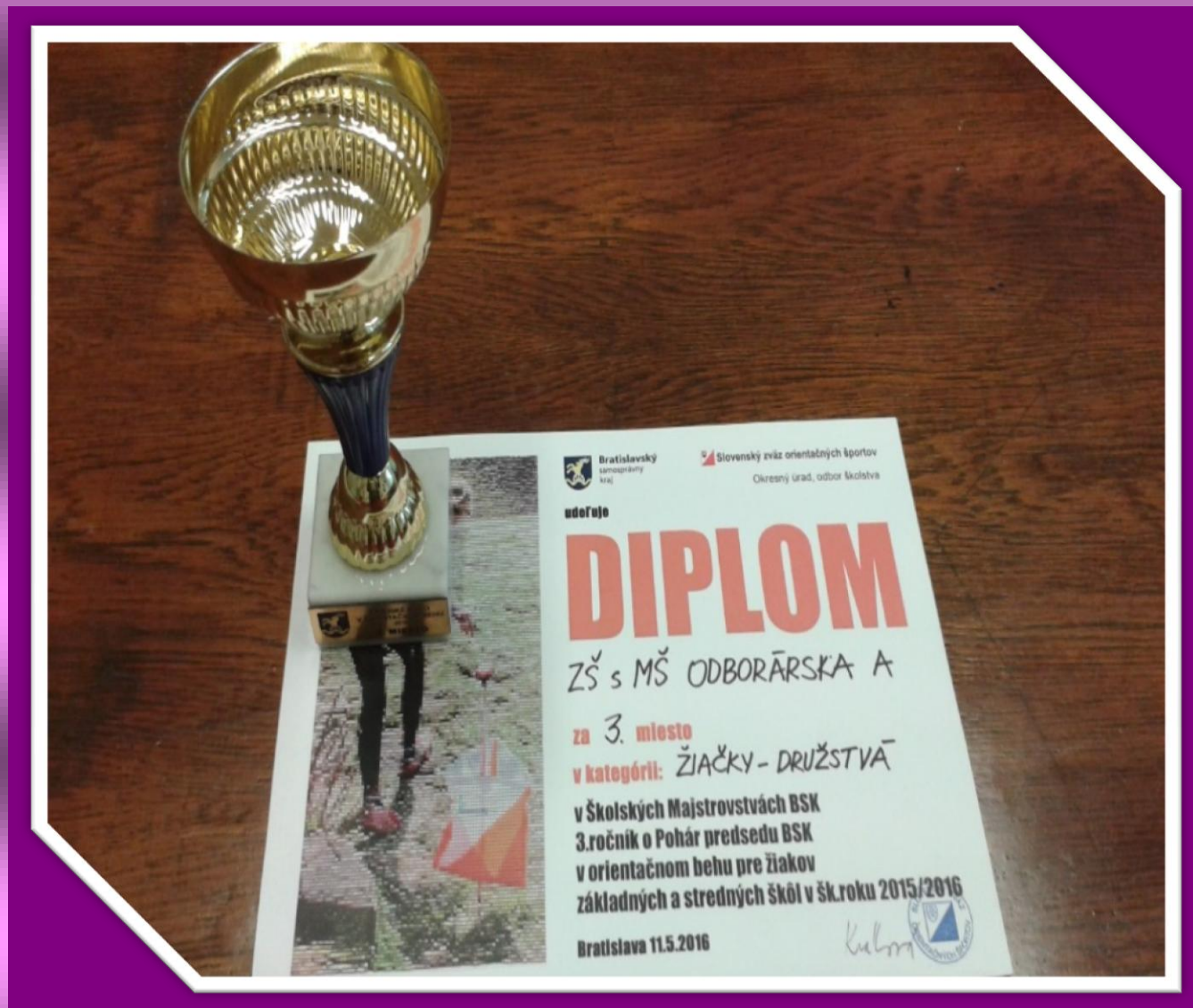
Dievčatá vyhrali v obvodnom kole prvé miesto, postúpili do krajského kola. V krajskom kole sa umiestnili na peknom 5. mieste.

1. miesto : ZŠ Mierová, Bratislava
2. miesto : ZŠ Vajanského, Modra
3. miesto : Štúrova, Malacky
4. miesto : ZŠ Turnianska, Bratislava
5. miesto : ZŠ s MŠ Odborárska, Bratislava
6. miesto : ZŠ Matky Alexie, Bratislava
7. miesto : ZŠ M.R.Štefánika, Ivanka pri Dunaji
8. miesto : Gymnázium Bilikova, Bratislava

GRATULUJEME

ZBER PAPIERA

konečné vyhodnotenie
k 02.05.2016

1. miesto:	1. B	—	1603,0 kg
2. miesto:	6. A	—	1224,5 kg
3. miesto:	2. B	—	688,0 kg
4. miesto:	4. A	—	373,5 kg
5. miesto:	1. A	—	366,0 kg
6. miesto:	4. B	—	335,0 kg
7. miesto:	3. A	—	216,0 kg
	8. A	—	216,0 kg
9. miesto:	2. A	—	171,5 kg
10. miesto:	5. A	—	139,0 kg
11. miesto:	7. A	—	92,0 kg
12. miesto:	9. A	—	70,0 kg
13. miesto:	5. B	—	61,0 kg
SPOLU			5555,5 kg

Výlet – PODOLIE a TRENČÍN

Zo školy sme išli na výlet najprv do Podolia pozrieť na miniatúry hradov a potom na Trenčiansky hrad. Vyrážali sme cca o 8:15hod. Išlo nás veľa, my celá 6.A. celá 7.A., jedenásť ôsmakov a dve deviatačky.

Keď sme prišli do Podolia dostali sme inštruktorku, ktorá nám predstavila miniatúry. Boli tam hrady zámky a domy bývalých slávnych ľudí. Po predstavení miniatúr sme dostali voľný rozchod po areáli, aby sme si sami popozerali mini hrady. Keď sme si ich pozreli mali sme čas na to, aby sme sa najedli. Nakoniec sme sa chvíľu fotili. Nasadli sme na autobus a išli ďalej.

Prišli sme na Trenčiansky hrad. Teda nie tak celkom, museli sme ešte vyšliapať veľký kus hore kopcom. Prišli sme hore a chvíľu sme sedeli a v podstate čakali, kým nám začne obhliadka hradu a pustia nás do hradu. Bola to naozaj len chvíľka. Pred hradom nám sprievodkyňa rozprávala zaujímavosti o hrade, potom sme vošli do hradu, pozerali sme na krásu hradu a medzitým sme počúvali o miestnosti, v ktorej sme boli. Pomaličky nám porozprávala sprievodkyňa aj o ostatných miestnostiach v hrade. Asi 15minút sme mali na obzretie hradu. Nakoniec prišla cesta domov. Prišli sme asi okolo 16:00. Výlet bol veľmi zaujímavý a bola som rada, že som tam bola...

...dňa 26.4.2016 sme išli na výlet do parku miniatúr hradov a potom na hrad Trenčín. Ráno o 8:00 odišiel pred školy autobus. Po dlhej ceste sme dorazili do Podolia, kde bol park miniatúr hradov. V parku bolo 57 miniatúr hradov, lavičky, drevená sova a mini farma. Hrady boli v mierke 1:50 a kostoly 1:25. Niektoré hrady sú postavené iba na základe dobových fotografií. Dali sa tam kúpiť suveníry napr. malý vojačik alebo náhrdelník. Zostali sme tam asi jednu hodinu a potom sme nastúpili do autobusu na cestu k hradu. Keď sme vystúpili z autobusu, museli sme ísť hore pešo. Keď sme boli už hore od sprievodkyne sme sa dozvedeli, že hrad je tretí najrozsiahlejší hrad na Slovensku a delí sa na 3 časti z rôznych období a že najvyššia veža je vysoká 16 metrov. Nakoniec sme mali 30 minút rozchod, kde sme si mohli kúpiť niečo na jedenie alebo ďalší suvenír. Výlet sa mi páčil a mám z neho veľa pekných spomienok...

Výlet

Dňa 18.5.2016 sa trieda 5.A zúčastnila výletu do dediny Ivanka pri Dunaji. O 7.45 hod. sme mali byť pred školou. Od školy sme odchádzali o 7.55 hod. Vlak odchádzal o 8.11 hod. zo stanice Bratislava – Vinohrady. Cestovali sme asi 5min, čo boli dve zastávky od Bratislavy. Keď sme vystúpili, išli sme pešo asi 1km, kým sme sa nedostali na krásny nový ranč. Jedna teta nás previedla po ranči. Ukázala nám stajne a kone. Napokon sme si aj mi mohli vysadnúť na koňa a povoziť sa na ňom. Veľmi nás bavilo kŕmiť kozľaťa. Mali farebnú srst' a boli veľmi prítné. Dokonca sa dali aj pohladkať.

Odchádzali sme z ranču asi o 11.00 hod. Vybrali sme sa na obed. Na obed sme mali vynikajúcu pizzu v miestnej pizzerii. Po obede sme sa išli hrať na ihrisko. Chvíľu sme boli na ihrisku a potom sme zašli na výbornú jadranskú zmrzlinu. Pani učiteľka nám každému za zvyšné peniaze kúpila dva kopčeky zmrzliny. Keď sme ju zjedli, niektorí spolužiaci zamierili do obchodu. Po ich príchodu sme sa vybrali na vlakovú stanicu. Tam sme čakali asi 5 minút, kým prišiel vlak. Po vystúpení z vlaku niektoré deti pustila pani učiteľka domov a ostatní s ňou zamierili do školy. Z výletu som mal pekný zážitok.

Hurá, ideme na školský výlet!

V to ráno, keď sme mali naplánovaný školský výlet, som sa prebudil do pekného slnečného dňa. Na výlet som sa veľmi tešil. Pani učiteľka nám vybrala výlet do Ivánky pri Dunaji. Pred školou sme mali zraz o 07:30. Museli sme tam byť na čas, pretože sme cestovali vlakom. Bolo to pre mňa výnimočné cestovanie, pretože som musel prekonať svoj strach a nastúpiť do vlaku. Bola to moja prvá jazda v živote.

Cesta bola krátka a veselá. Ani sme sa nenazdali a už sme boli v Ivánke pri Dunaji. Tam sme boli na ranči. Predstavili nám koníkov a baranov. Umožnili nám aj jazdu na koníkoch. Ja som však nešiel, pretože mi prišlo zbytočné dať 1 euro za jedno malé kolo. Zoznámili sme sa aj s baranmi. Jeden z nich sa volal Drcko. No my všetci sme ho volali Grcko.

Po prehliadke ranču sme všetci išli na očakávanú pizzu. Čakali sme to od našej pani učiteľky. Po dobrom jedle a naplnení našich brušiek, sme sa opäť vracali domov vlakom. Všetko čo som prežil na výlete, som doma vyrozprával rodičom.

Výlet

Dňa 18.5. sme sa celá trieda vybrali na školský výlet do Zvonky pri Dunaji. Pred školou sme sa nás aj s triednou učiteľkou presli na vlak na stanici Vinohrady. Kúpili sme si lístky na vlak a vyrazili sme na výlet. Nastúpili sme do poschodového vlaku. Jazda v ňom bola zaujímavá. Rozprávali sme si veľa príbehov a vtipy. Bolo nám veľa.

Po príchode na miesto výletu sme sa vybrali na nádherný ranč, kde sme mohli kúpiť koziečky aj barana. Počkali si na školský brávo. Niektorí polovníci jazdili na koni, no ja som nemal nijem. Na ranči nám vyhladlo a tak sme šli do reštaurácie na pizzu a kofolu. Obed bol výborný. V reštaurácii bolo pekné ihrisko, na ktorom sme sa chvíľu zabrali. Po školskom obede nás pani učiteľka obrala na zmrzlinu. Bola veľmi dobrá a veľmi nás osviežila.

Zmrzlinou sme ukončili tento školský výlet a šli sme sa opäť na stanici. Poschodový vlak nás odviezol späť do Bratislavy. Cestou vlakom nám prírodovedyňa skontrolovala cestovné lístky. Na tento výlet budem dlho spomínať. Všetkým sa nám veľmi páčilo.

Medzinárodný Deň Detí

Medzinárodný deň detí je sviatok , ktorý sa oslavuje vo veľa krajinách sveta. Medzinárodný deň detí sa zvyčajne oslavuje každoročne 1. júna. Na Slovensku sa slávi od roku 1952.

Myšlienka Medzinárodného dňa detí vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí v Ženeve, v Švajčiarsku v roku 1925. Na tejto konferencii zástupcovia 54 krajín schválili deklaráciu, ktorá sa zaoberala chudobou, detskou prácou, vzdelaním a inými otázkami týkajúcimi sa detí na celom svete.

Nie je úplne jasné, prečo práve 1. jún bol vybraný ako MDD. Ale tento dátum je na svete najobľúbenejší. Oslavuje sa vo viac ako 21 krajinách.

MDD – výlet na ranč

Dňa 1.6 sme išli na výlet na ranč indiánka v Malackách. Zraz pred školou bol o 8:00 hod, ale odchádzali sme okolo 8:10 hod. Všetci sme nasadli do autobusu a vybrali kamaráta na sedenie, niektorí museli sedieť po troch, aby sme sa zmestili do autobusu. Keď sa všetci usadili, vyrazili sme do Malaciek.

Autobusom sme išli asi 1 hodinu a na ranč sme dorazili okolo 9:10 hod. Keď sme prešli cez bránu privítali nás dve milé dámy, ktoré nám povedali, čo budeme robiť a niečo ranči. Ako prvé sme čistili koňa, na ktorom sme si potom mohli zajazdiť, ale predtým sme mali voľno a mohli sme si to tam poobzerať a opekať si. Keď sme si doopekali, išli sme hrať súťaže, v ktorých sme sa rozdelili na dva tímy - jedni boli indáni a jedni kowboji. Utekali sme vo vreciach, hádzali sme kruhmi na paličky a ako posledné sme strieľali z indiánskej flusačky na namaľovaného bizóna. Dali sme si chvíľu pauzu a išli sme jazdiť na koni. Bol tam chlap, ktorý nás vodil na koni, ale bolo to dosť pomalé, lebo sme iba kráčali. Mohli sme tam aj kŕmiť kone, takže som samozrejme s kamarátkami hneď išla dať koňom zopár jabĺčok. Bol tam jeden veľmi pekný kôň, ktorý bol hnedo-čierno-biely. Keď sme mali znova voľno, sadla som si s kamarátkami na preliezačku a púšťali sme si nejaké pesničky.

Pred odchodom sme museli celý areál upratať. Do školy sme prišli okolo 15:00.

A na záver - bolo tam veľmi dobre a odporúčam vám tam ísť.

Výlet na ranč bol pre mňa veľkým prekvapením. Na poslednú chvíľu som sa totiž dozvedel, že tam idem.

Balenie mi išlo rýchlo, lebo som sa veľmi tešil. Špekačky, chlieb, niečo na pitie skončilo v mojom ruksaku. Dúfal som, že aj počasie bude dobré, lebo sme mali byť vonku.

Začalo to celé tak, že v stredu ráno sme o 7:45 mali zraz pred školou. Po dlhom a únavnom čakaní po nás prišiel autobus, ktorý nás odviezol k Malackám kde sa nachádzal ranč *A Indiánky*.

Hneď ako sme prišli, padol nám do očí dlhý vlak, ktorý bol spojený s budovou. Najprv sme si mohli oddýchnuť a pohladkať zvieratá, teda dvoch psov, jedno jahniatko, tri mačky a husi a zajazdiť na konoch.

O chvíľu k nám prišla teta, s ktorou sme si mohli pozrieť vlak, kde bola reštaurácia a trojposchodové postele.

Potom sme si mohli opiecť špekačku alebo klobásku.

Neskôr sme sa zoradili do skupín Kovboji a Indiáni a zahráli sme si hry.

Najprv skákanie vo vreci potom fúkanie šípok do terča a nakoniec preťahovanie lanom, ktoré sa nám pri tom roztrhlo. Bolo veľa srandy.

Z výletu som si odniesol veľa pekných spomienok.

DAVID 6.A

Beseda so spisovateľom J. Rezníkom

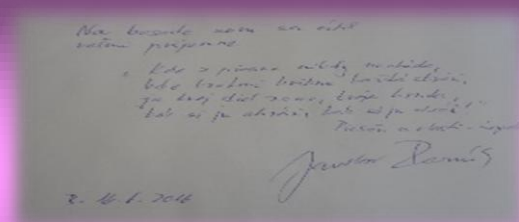

Vo štvrtok 16.6. 2016 sme mali besedu so spisovateľom Jaroslavom Rezníkom. Besedu nám vybavil otec nášho spolužiaka, pretože sú susedmi na chate.

Pred jeho príchodom sme si pripravili projekty o jeho tvorbe aj živote. Hneď na začiatku nám povedal, že sa nemusíme zoznamovať, lebo ho už poznáme. No i tak sme sa veľa dozvedeli. Priniesol nám ukázať niektoré knihy, ktoré písal pre deti, ale aj pre dospelých. Bol veľmi vtipný a s radosťou odpovedal na všetky naše otázky. A nielen na tie o svojej tvorbe. Dozvedeli sme sa dokonca, že v 70-ke skákal padákom, aké mal autá, že občas jazdí rýchlejšie ako treba, že má veľa kamarátov spisovateľov, veľmi tolerantnú manželku, ako sa zabáva so svojimi vnúčatami, o svojich zážitkoch so zvieratkami...

Beseda sa nám veľmi páčila, p. Rezník nám podpísal projekty. Poďakovali sme mu krásnou kyticou. Sme radi, že nás navštívil a ďakujeme aj p. Szalayovi, že ho k nám do triedy pozval.

Žiaci 6.a

Výstava výtvarných prác

ZŠ s MŠ Odborárska 2, Bratislava

Vás srdečne pozýva na

JUNIÁLES

dňa 29.6.2016 o 15.00 hod.

na školskom dvore

....PRÍHOVOR P. RIADITEĽKY Ľ.DANEKOVEJ A P. STAROSTU R.KUSÉHO

.....oceňovanie úspešných žiakov...

...program bol úžasný...

... a odchádzajú ďalší deviataci

VEĽA ŠŤASTIA A ÚSPECHOV NA STREDNÝCH ŠKOLÁCH!!!

